

Comentariul poeziei Noaptea de mai scrisa de Alexandru Macedonski - prima parte

O recitare a Noptii de mai de Alexandru Macedonski are menirea sa deconspire esafodajul acestei constructii, sa strabata un traseu in care imperfectiunea si slefuirea, grandilocventa si rafinata retorica intuita de poet se afla intr-o corespondenta dincolo de ceremonialul rostirii romantice, de discursul transparent filtrand coordonatele unei biografii.

Care sunt zonele fertile care nu inceteaza sa uimeasca si care il plaseaza pe Macedonski intr-o lumina distincta la orizontul deschis al liricii moderne, angajate in proiectarea unui spatiu al cuvantului, dintr-o perspectiva existentiala intrerupand coerenta confesiunii, desfasurarea unei voci care asculta numai de contradictiile launtrice?

Fireste ca nu putem ignora tonul patetic, rasfrangere a unei vitalitati debordante, orgolioasa imagine a poetului gata oricand sa imbrace vesminte stranii, sa imprumute masti, in calatoria sa iluzorie, dar aceste gesturi izvorasc dintr-o constiinta creatoare, pentru care ipostazele existentiale, "dualismul structural", energetismul devin elemente integrate intr-un "mod de producere", conduc spre o priveliste mirifica a limbajului de care poetul se simte atras. In Istoria sa, George Calinescu respinge "maruntisurile" poeziei modeme, incompatibile cu vocea profetica plasmuitoare de teritorii incandescente, cu explozia de gesturi si imagini presarate cu darnicie pretutindeni pentru a deconcerta, pentru a narui orice lectura comoda. De fapt criticul distinge tocmai contradictiile caracteristice spiritului reflexiv, bantuit de himere, reprimandu-si acordurile sentimentale, acceptand si respingand, mimand frenezia sau afirmand-o ostentativ: 'Poezia moderna s-a pierdut in maruntisuri si Macedonski e un poet de aripi mari, de patos, de atitudini. Ceva din solemnitatea strafalgeratoare a lui Dante, din salbaticia lui Byron, din jovialitatea mistica a lui Blake trece fara a ajunge la desavarsire in poezia acestui straniu pretins cabotin'.

Nu este vorba de aspectul artizanal, de fragilitatea productiilor minore, ci de exprimarea unei tensiuni launtrice, gasind in afirmatie si negatie, in intensitatea traiirii, in antagonisme nefarsite, un mod de existenta a poeziei, care obtine efecte spectaculare atat din imperfectiunea constructiei, cat si din expresia prelucrata, intr-o neistovita transfigurare a realului, intr-o calatorie in timp si in spatiu "Fantezia dictatoriala " instaureaza tinuturi tainice printr-o dereglare deliberata a simturilor, prin substituirii repetate, prin combinari succesive menite sa ascunda, sa imprastie zonele amagitoare ale confesiunii.

In Noaptea de mai poetul traseaza cai de acces spre un topos al deplinei libertati, intrezarit nu in "sfera abstractelor seninatati", ci intr-un cadru natural capabil sa declanseze ritmul frenetic al rostirii, sa regenereze textul, sa-1 deschida in timp si spatiu spre "sublimele metamorfoze".